

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210461
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814210461.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa U. G., bytom D., M. R. S. X/ X, proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. júla 2014, č.k. 12C/91/2014 -51, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-639/14-LP zo dňa 29.4.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina v konaní pred rozhodcom Mgr. Luciou Pohančénikovou, ktorým bola účastníkovi rozhodcovského konania, Ladislavovi Kollárovi, uložená povinnosť zaplatiť sumu 2.713,88 eur spolu s príslušenstvom. Do nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-639/14-LP zo dňa 29.4.2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina v konaní pred rozhodcom Mgr. Luciou Pohančénikovou. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 3 ods. 1 - 3 Smernice Rady 93/12/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. II zákona č. 150/2004 Z.z., ako aj ustanoveniami zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

V rozhodnutí konštatoval, že dňa 27.12. 2012 uzatvoril odporca ako veriteľ s navrhovateľom ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400050797, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi peňažné prostriedky vo výške 1.500 eur. Vo vyššie uvedenej zmluve sa navrhovateľ zaviazal ako spotrebiteľ odporcovi ako dodávateľovi úver vrátiť v 42 splátkach po 80,37 eur. Spolu sa navrhovateľ zaviazal vrátiť odporcovi sumu 3.375,54 eur pri RPMN za úver 66,16 %, ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a pri priemernej RPMN za úver 46,35 %.

Súčasne zo Zmluvou účastníci uzatvorili dňa 27.12. 2012 aj Rozhodcovskú zmluvu č. 8400050797, podľa ktorej navrhovateľ vyhlásil a podpisom potvrdil, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy.

Z dôvodu, že si navrhovateľ voči odporcovi svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, podal odporca na navrhovateľa dňa 31.3. 2014 žalobu na Rozhodcovský súd Victoria legal arbiter s.r.o. so sídlom v Žiline.

Na základe vyššie uvedenej žaloby vydal Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom v Žiline rozsudok zo dňa 29.4. 2014, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi sumu vo výške 2.713,88 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 77,85 eur od 19.7. 2013 do 12.8. 2013, zo sumy 77,22 eur od 19.8. 2013 do 2.9. 2013, zo sumy 76,59 eur od 19.9. 2013 do 17.10. 2013, zo sumy 75,96 eur od 19.10. 2013 do 18.2. 2014, zo sumy 61,67 eur od 19.2. 2014 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 19.11. 2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 19.12. 2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 19.1. 2014 do zaplatenia a zo sumy 2.411,10 eur od 27.1. 2014 do zaplatenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.713,88 eur do zaplatenia a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 429,30 eur. Rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 22.5. 2014, navrhovateľ do 10 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku žalobnú odpoveď nepodal a preto rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.6. 2014.

V 30 - dňovej zákonnej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku, podal navrhovateľ na tunajšom súde žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom v Žiline sp. zn. RK-PC-639/14-LP zo dňa 29.4. 2014 v súlade s ust. § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozsudok bol vydaný v tzv. skrátenom konaní, bez vypočutia navrhovateľa pred súdom, ktorému však bola daná možnosť sa k veci vyjadriť.

Zmluvu zo dňa 27.12. 2012 je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by navrhovateľ pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by mu bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Na druhej strane je nepochybné, že odporca uzatváral predmetnú Zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zjavné aj z výpisu z obchodného registra. Z toho dôvodu sa odporca považuje za dodávateľa. Zo samotnej Zmluvy a jej zmluvných dojednaní a takisto z RZ je zrejmé, že navrhovateľ nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené „na predtlačenom formulári“, pretože sa zrejme uzavierali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Z obsahu Zmluvy, s prihliadnutím na právne postavenie účastníkov Zmluvy mal súd za to, že úver bol navrhovateľovi poskytnutý ako spotrebiteľovi a preto na zmluvný vzťah účastníkov bolo potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva.

V danom prípade, a to vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, uplatnil si odporca svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej RZ zo dňa 27.12. 2012, v ktorom konaní rozhodca bez vypočutia navrhovateľa vydal rozhodcovský rozsudok.

Preskúmaním RZ, uzatvorenej súčasne so Zmluvou, vzhliadol súd v obsahu RZ nekalú podmienku k čomu ho viedli nasledovné dôvody.

V RZ, ktorá bola navonok, ako to tvrdil aj odporca, individuálne dojednaná, pretože ňou navrhovateľ vyhlásil a podpisom potvrdil, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy, pretože v bode 2 RZ veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto RZ nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy a Dĺžnik (navrhovateľ) nie je povinný prijať návrh tejto RZ zo strany veriteľa, pričom vyhlásil, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný...

V RZ je upravený alternatívny spôsob riešenia sporov zo zmluvy tak, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi stranami vyplývajúce alebo súvisiace so Zmluvou, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z týchto rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: 1. Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44130481 so sídlom v Bratislave a 2. Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal arbiter, s.r.o., IČO: 44826460 so sídlom v Banskej Bystrici. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude

oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Podľa bodu 3 RZ veriteľ pred uzatvorením RZ poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, že dôsledkom jej uzatvorenia je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy v rozhodcovskom konaní alebo, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Je tiež pravda, že v bode 7 RZ si účastníci dohodli, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy, pričom Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Postup v rozhodcovskom konaní sa riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení a ďalej vnútornými predpismi vybraného rozhodcovského súdu. Tieto vnútorné predpisy sú k dispozícii na internetových stránkach obidvoch rozhodcovských súdov.

Spory o platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy rozhoduje súd. Na druhej strane vzhľadom ku skutočnosti, že rozhodcovské konanie de facto reprezentuje realizáciu právnych záruk, ktorú upravuje čl. 46 Ústavy SR ako právo na súdnu a inú právnu ochranu ako aj s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 a § 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z., takéto zmluvné dojednanie nie je možné v spotrebiteľskej zmluve úplne vylúčiť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo 2282/2008.

V danom prípade však bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, pretože samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu navrhovateľa si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzatvoreniu Zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd videl v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže odporca, pretože tento zostavil znenie RZ vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve, v ktorej absentuje aj presná špecifikácia zmluvy, na vzťahy ktoré sa má RZ vzťahovať.

Dohoda strán o tom, že spor medzi nimi predložia k prejednaniu a rozhodnutiu súkromným osobám alebo rozhodcovským inštitúciám, ktoré si za tým účelom zvolia, má o to väčší význam, pretože rozhodca nenachádza právo, ale tvorí (eventuálne napevno stanovuje), vyjasňuje, urovnáva záväzkový vzťah v zastúpení strán. Jeho moc nie je delegovaná zvrchovanou mocou štátu, ale pochádza od subjektívnej vlastnej moci strán určovať svoj osud. V danom prípade táto voľba pochádza však len od jednej, a to silnejšej zo strán, ktoré spotrebiteľskú zmluvu uzavreli, čo v ich vzťahu spôsobuje značnú nerovnováhu.

V predmetnej veci vydal rozsudok teda rozhodcovský súd, ktorého vopred stanovil odporca. Rozhodca, resp. rozhodcovský súd, ktorých si vyberá odporca ako dodávateľ je oprávnený vydať aj bez vypočutia žalovaného rozhodcovský rozsudok, ak sa v žalobnom návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúcej zo skutočností uvedených žalobcom. A to aj v prípade, že dodávateľ (v tomto prípade odporca) spotrebiteľa pri uzavretí rozhodcovskej zmluvy vôbec neoboznámil s podmienkami konania pred rozhodcovským súdom a jeho vnútornými predpismi, so skutočnosťou, že spotrebiteľova obrana pred týmto súdom je spolpatnená. Žalovaný, teda spotrebiteľ, nemal žiadnu, resp. minimálnu možnosť ovplyvniť tak spôsob riešenia sporu, výber rozhodcu a vyjadriť sa k osobe rozhodcu. Pri garantovanej rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní), dochádza k jednoznačnému porušeniu uplatňovania práv na strane spotrebiteľa.

Súd vo všeobecnosti uviedol, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s I-4941, bod 25, ako aj z 26. októbra 2006, Mostazo Claro, C-168/05, Zb. s I-10421, bod 25).

Nekalú povahu rozhodcovskej zmluvy súd má preskúmať v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní je rozhodcovský rozsudok možné za podmienok ustanovených v ustanoveniach § 40 - 43 tohto zákona napadnúť žalobou na príslušnom súde, a tak dosiahnuť jeho zrušenie. Jedným z dôvodov podania žaloby je, ak jeden z

účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy. Súd však pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy nemusí byť viazaný návrhom v prípade absolútnej neplatnosti, ku ktorej prihliada z úradnej povinnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 21. novembra 2002, Cofidis (C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 34).

Pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej podmienky hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní (podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu (podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Neprijateľné podmienky sú doplňované aj samotnou právnou úpravou, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka je treba vykladať aj so zreteľom na ust. § 106 O.s.p., ktoré pri platnej rozhodcovskej zmluve bráni konaniu pred štátnym súdom.

Ak rozhodcovská zmluva dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom (ako to bolo v tomto prípade, keď podaním žaloby na rozhodcovský súd odporcom, navrhovateľ stratil možnosť domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde), sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu, nie je možné odporcovi poskytnúť súdnu ochranu a to ani v rámci exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a oprávneným je dodávateľ.

Súdny dvor v prípade Pannon GSM Zrt./Erzsébet Sustikine Győrfi C-243/08 dokonca dospel k záveru, že podmienka obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, ktorá bola do nej vložená bez osobitného vyjednávania a ktorá priznáva výlučnú právomoc súdu, v ktorého obvode sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, môže byť považovaná za nekalú.

Predmetná RZ podľa názoru súdu spĺňa všetky podmienky, tak z pohľadu ustanovení § 53, 54 OZ platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu smernice 93/13/EHS (výkladovej pomôcky ustanovení spotrebiteľského práva), aby bola kvalifikovaná ako nekalá. Táto RZ je zároveň aj v rozpore s ustanoveniami § 6 ods. 1, § 8 a 9 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov súd Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom v Žiline, pod sp. zn. RK-PC-639/14-LP, zrušil. Súčasne súd odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní z dôvodu, že až do právoplatnosti tohto rozhodnutia je predmetný rozhodcovský rozsudok vykonateľným exekučným titulom, a v prípade realizácie jeho výkonu v exekučnom konaní hrozí navrhovateľovi v postavení spotrebiteľa ujma na jeho právach.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný a preto mal nárok na náhradu trov, ktoré účelne vynaložil na uplatnenie svojho práva na súde. Hoci si navrhovateľ v podanom návrhu na začatie konania náhradu trov konania všeobecne uplatnil, túto v priebehu konania nijako nešpecifikoval a v záverečnej reči uviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje. Náhradu trov si v konaní uplatnil aj odporca, ktorý však v spore bol v celom rozsahu neúspešný. Z vyššie uvedených dôvodov súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu odporca, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a zároveň si uplatnil trovy konania, alternatívne aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie podal podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a písm. h) O.s.p. a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) a písm. f) O.s.p.. Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia. Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Rozsah, v akom sa odvolacím súdom preskúmava rozhodnutie súdu prvého stupňa, určuje odvolateľ; odvolací súd je viazaný návrhom odvolateľa. Odvolací návrh, ktorý je jednou z podstatných náležitostí odvolania, zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako aj kvantitatívnu stránku. Kvalitatívna stránka odvolacieho návrhu spočíva v tom, že odvolateľ môže navrhnúť zmenu napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu alebo jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Kvantitatívna stránka odvolacieho návrhu vyjadruje rozsah, v akom má byť rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmané.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ a h/), d/ (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), f/ (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), ktoré dôvody v podanom odvolaní však bližšie nijako obsahovo nekonkretizoval, teda nie je zrejme ako sa navrhovateľovi postupom súdu prvého stupňa mala odňať možnosť konať pred súdom, v čom podľa navrhovateľa spočíva nesprávne právne posúdenia veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu, ako i to prečo podľa navrhovateľa mal súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď zrušil Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom v Žiline, pod sp. zn. RK-PC-639/14-LP, a súčasne odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Keďže navrhovateľ v odvolaní nijako bližšie obsahovo nekonkretizoval odvolacie dôvody podľa ustanovení § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O.s.p., ktoré výslovne označil v odvolaní a odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa, a dôvodmi odvolania, ktorými sú námietky proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v súlade s § 205 a 205a O.s.p. a navrhovateľ teda neuviedol žiaden právne relevantný dôvod, ktorý by odôvodňoval zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, prípadne jeho zrušenie, nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné iba rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i o náhrade trov konania a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil, pričom odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. vo zvyšku poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní ich náhrada priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevplyývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.